

-fr.Kur. 27.3.1963.

Ingeborg Nordin-Grip
har avlidit

I en ålder av 64 år har fil. dr Ingeborg (Imber) Nordin-Grip, Bollnäs, avlidit. Hon gjorde på 1940-talet en uppmärksam undersökning i Stora Malm på Hembygdsföreningens uppdrag för att utforska hur mycket av gammalt skrock och gamla sägner som levde kvar i kommunen. Det blev ett stort arbete på över 300 sidor, av vilket den första delen var införd i Hembygdsföreningens årskrift 1962. I de följande årskrifterna kommer de övriga delarna av undersökningen att presenteras. Dr Nordin-Grip har varit en uppskattad skribent i Katrineholms-Kuriren och Flens Dagblad, där hon medarbetade för ett antal år sedan.

Hon blev fil. dr i Uppsala 1934 och tjänstgjorde sedan på landsmålsarkivet till 1940 varvid hon utförde en serie dialekt- och fornminnesundersökningar. Efter

lärtjänster på olika håll i landet kom hon 1956 som lektor till Bollnäs läroverk. Hon tillhörde Sveriges författarförening och har gett ut ett antal populärvetenskapliga arbeten samt även några skönlitterära verk. Närmast sörjande är syskon.

Kl. 11: HÖGMÅSSA i Kårböle kyrka med predikan av kyrkoherde ALBIN RÖJD. Kl. 13: Kyrkkaffe i Lassekrog. Kl. 14: Välkomsttal av ALBERT VIKSTEN. Invigningstal av landshövdning JARL HJALMARSON. Blåsare från Ljusdal medverka. TALKÖR framför Lassekrogs historia. Musik av Hälsinglands spelmän med Nils Th. och Greta Olofsson i spetsen. Sång av CECILIA BRUCE. Uppvisning av Dönjetrupperna. Bygdehistorier av prosten GEORG BERGFORS och fru VIRAN JOHANSSON. LEKAR under ledning av AXEL NORDKVIST. Serveringar. Parkering. Glass. Tombola. TV-filmning.

Välkommen till en fest i det glada gemytets tecken!

Entré: 3:—, barn 1:—.

Söndagen den 4
augusti 1963.

Storslagen invigning av
raststället

Nya Lassekrog

En folkfest för ung och
gammal.

Imber Nordin- in memoria

"Mellösa år 1936 nybildade hembygdsförening hade vänt sig till Landsmåls- och folkminnesarkivet i Uppsala för att få tillstånd en inventering av socknens folkminnen."

Så inleddes företalet till det bokarbete på 400 textsidor, som nu avlidna fil. dr. Imber Nordin-Grip färdigställt på grundval av de folkminnesuppteckningar hon utförde i slutet av 30-talet och som nu ligger färdiga för tryckning. Då jag för en vecka sedan kom till Bollnäs för att gå igenom bildmaterialet, möttes jag av budet, att hon gått bort samma morgon. Hon hade glatt sig mycket åt att få vara med på våra döttrars konfirmation i trakten, men därav blev intet. Jag tyckte jag hörde hennes röst: "Så är det alltid för mig, jag får Inte glädja mig för mycket i förväg." Men denna gång var det hennes eget varma hjärta, som ställde sig i vägen. Hennes liv var på något sätt en tragedi. Av omständigheter, som här icke kan beröras, kom hon liksom vid sidan om med sitt stora kunnande. Det är nog icke för mycket att säga, att hon var en gudabenådad folkminnesupptecknare och kulturforskare. De gamla här i bygden, som ännu finns kvar från den tiden, glömmen henne aldrig — och hon glömde ej heller bort dem. "Jag måste hälsa på Josef in och den och den, innan jag far," lät det alltid, då hon var här på besök.

Under de 27 år som förflutit sedan hon först kom hit har hon vistats här åtminstone några gånger varje år. Vad hon betytt för byn och framför allt för vår gård kan ej uttryckas med några få ord. Hon lyckades få fram känslan för det egna värdet hos byborna och hos den generation, som nu endast finns några personer kvar i livet, lockade hon fram sidor, som måste kallas unika för människor i en sådan här liten by. "Visor och melodier, får åter gestalt och levande klang. En gammal kultur uppstår och myllrar plötsligt omkring en", skriver hon själv i den nämnda bokens företal.

På vår gård fanns allmogekulturen, idéerna och konstförfarna händer, men i och med Imbers inträde även den vetenskapliga kunnigheten, och hon tillhör utan tvivel den grupp av personer, som skapat det som av många kallas Flenmo-miljön. Det kanske för oss var lyckligt, att hon icke fortsatte som tjänsteman i det museala livet. Då hade hon med säkerhet icke haft möjlighet utföra de kulturella arbeten, som hon av Nils Eriksson fick i uppdrag.

År 1953 utkom boken om Flenmo, en by och dess människor, där Imber skrev första delen "Vad gamla handlingar berättar". Det arbete hon där nedlade är av oersättligt värde för byn. Vid sidan om sitt vetenskapliga kunnande var hon en skicklig skribent med ett varmt hjärta, och hon har gjort läsningen av fakta, intressant, roande och med ett stänk av poesi. "Mer än hundra år har författat redan berättat

och ger därmed något, som kan undra över fantasi till.

Några år skriva ett k sägenomspunnjan, och det der namn a skugga". Hon hjälpa till, nä Vid samma manuskriptet ra arbete, so början och so fördröjande o liggande otr sockenbeskriv att användas ligger färdig

Då mitt i Mellösa hulet min hand förling, som ve givit 1939 och re hade känn mig till Im översätta der "Ett hjuls v låg färdig til detta arbete historia kartl ökat kulturhi för allt för b hade en sto min erfarenh liga forskare rädd om den Jag tror, att detta, som h av oss vanli komma till dödade glädj något, som h annorlunda, med att föra banor. Hon kraft under s Hon hade en och hennes fram folkdju givit hela h av saga och s

När jag i miljens, byns lands vän In den sista vi gör jag det som är myck pas och tror "Folklig kul kommer till sockenbor sk betytt och u ken.

Flenm